

Drugie czytanie z pierwszego listu do Koryntian 15, 20-26. 28

Tymczasem jednak Chrystus zmartwychwstał jako pierwszy spośród tych, co pomarli. Ponieważ bowiem przez człowieka [przyszła] śmierć, przez człowieka też [dokona się] zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni, lecz każdy według własnej kolejności. Chrystus jako pierwszy, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia. Wreszcie nastąpi koniec, gdy przekáže królowanie Bogu i Ojcu i gdy pokona wszelką Zwierzchność, Władzę i Moc. Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy. Jako ostatni wróg, zostanie pokonana śmierć. A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie poddany Temu, który Synowi poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich.

- Odkąd Paweł spotkał Chrystusa zmartwychwstałego na drodze do Damaszku, dobrze rozumie na czym polega Jego królewskie panowanie. Nie ma on wątpliwości, że Jezus Chrystus zwyciężył śmierć i wszystkie siły zła. Ta pewność, przenika wszystkie jego myśli i słowa.

« A gdy już wszystko zostanie Mu poddane, wtedy i sam Syn zostanie poddany Temu, który Synowi poddał wszystko, aby Bóg był wszystkim we wszystkich. »

- Królestwo Boże rozrasta się nieodparcie, aż wszystko zostanie poddane Chrystusowi.
- Historia całej ludzkości, zapisuje się w perspektywie codziennych zwycięstw miłości i przebaczenia nad nienawiścią i śmiercią.

W oczach Apostołów, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa były znakiem na to, że Królestwo zaczęło się tworzyć i że siły zła nigdy Go nie pokonają.

- « *odwagi ! Jam zwyciężył świat » (J 16,33)*

Każdy z nas może wybrać i albo być po stronie Chrystusa i pomagać, by Królestwo się rozwijało i rozprzestrzeniało, albo nie...

Nasładowac Adama czy Jezusa?

Paweł porusza tu zagadnienie doskonale znane ludziom Starego Testamentu – zagadnienie koniecznego wyboru (tzw temat « dwóch dróg »). Chodzi tu o drogę Adama i drogę Jezusa.

- **Adam** odwrócił się od Boga, do jego serca wkradła się nieufność. Nasladując go, człowiek idzie drogą ku śmierci duchowej.
- **Jezus** ufa całkowicie Ojcu. Nasladując Go, człowiek idzie ku Życiu.

W raju, Adam miał dostęp do drzewa życia, nie wolno mu było tylko jeść owoców z drzewa poznania dobra i zła bo w przeciwnym razie, groziło to śmiercią. Adam

zjadłszy owoc z drzewa poznania, zrozumiał czym jest nieszczęście i śmierć, a dostęp do drzewa życia został przed nim zamknięty.

- *« Dlatego też jak przez jednego człowieka grzech wszedł na świat, a przez grzech śmierć, i w ten sposób śmierć przeszła na wszystkich ludzi, ponieważ wszyscy zgrzeszyli...Bo i przed Prawem grzech był na świecie, grzechu się jednak nie poczytuje, gdy nie ma Prawa. A przecież śmierć rozpanoszyła się od Adama do Mojżesza nawet nad tymi, którzy nie zgrzeszyli przestępstwem na wzór Adama. On to jest typem Tego, który miał przyjść. » (Rz 5, 12-14)*
- *« Ponieważ bowiem przez człowieka [przyszła] śmierć, przez człowieka też [dokona się] zmartwychwstanie. I jak w Adamie wszyscy umierają, tak też w Chrystusie wszyscy będą ożywieni, lecz każdy według własnej kolejności. Chrystus jako pierwszy, potem ci, co należą do Chrystusa, w czasie Jego przyjścia. » (1 Kor 15, 21-23)*

Jezus przyszedł na świat, by przywrócić nam życie i nauczyć nas je ofiarowywać.

- *« Ja przyszedłem po to, aby [owce] miały życie i miały je w obfitości. » (J 10,10)*

Jezus zgodził się cierpieć z powodu nienawiści ludzi, odpowiedział na nią przebaczeniem i łagodnością.

Tam, gdzie « uchyliśmy drzwi » na działanie zła i śmierci, Bóg może przywrócić życie, jak przywrócił życie swemu Synowi. Jezus zmartwychwstały wprowadza nas do prawdziwego życia, tego, w którym króluje miłość.

Ewangelia według Mateusza 25, 31-46

Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale i wszyscy aniołowie z Nim, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. I zgromadzą się przed Nim wszystkie narody, a On oddzieli jednych [ludzi] od drugich, jak pasterz oddziela owce od kózł. Owce postawi po prawej, a kózły po swojej lewej stronie. Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: "Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść; byłem spragniony, a daliście Mi pić; byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie; byłem nagi, a przyodzialiście Mnie; byłem chory, a odwiedziliście Mnie; byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie". Wówczas zapytają sprawiedliwi: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię? lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?" A Król im odpowie: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili". Wtedy odezwie się i do tych po lewej stronie:

"Idźcie precz ode Mnie, przekleci, w ogień wieczny, przygotowany diabłu i jego aniołom! Bo byłem głodny, a nie daliście Mi jeść; byłem spragniony, a nie daliście Mi pić; byłem przybyszem, a nie przyjęliście Mnie; byłem nagi, a nie przyodzialiście Mnie; byłem chory i w więzieniu, a nie odwiedziliście Mnie." Wówczas zapytają i ci: "Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym albo spragnionym, albo przybyszem, albo nagim, kiedy chorym albo w więzieniu, a nie usłużyliśmy Tobie?" Wtedy odpowie im: "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, czego nie uczyniliście jednemu z tych najmniejszych, tegoście i Mnie nie uczynili". I pójdą ci na mękę wieczną, sprawiedliwi zaś do życia wiecznego».

- Według Mateusza, Jezus wypowiedział te słowa tuż przed swoją meką, co znaczyłoby, że mają one wartość testamentu.

"Pójdźcie, błogosławieni Ojca mego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane wam od założenia świata! »

- Jezus objawia nam, czym jest nasze powołanie, tłumaczy, że zostaliśmy stworzeni, by królować.

« błogosławieni Ojca mego »,

- inaczej tłumaczyć: *'jesteście synami Boga Ojca, wy którzy naśladujecie pasterza opiekującego się swymi owcami'*.
- Jezus zwraca się w ten sposób do wszystkich, których życie jest pełne gestów miłości i dzielenia się, którzy potrafią dzielić się swymi dobrami.

Błogosławieni czy przekleci ?

- To radykalne zestawienie błogosławionych i przeklętych, może wydawać się szokującym. Oczywiście nie chodzi tu o podzielenie wszystkich na te dwie grupy – na dobrych z jednej strony i na złych z drugiej. Przecież każdy z nas ma w sobie coś z jasności i coś z ciemności.

Czytany dziś fragment nie jest przypowieścią o sadzie ostatecznym ale wskazuje na powiązanie między człowiekiem i Jezusem: *« "Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili".*

Definicja sprawiedliwości

Często sprawiedliwość kojarzy się nam z wagą i ważeniem. Tymczasem według Jezusa, być sprawiedliwie znaczy przyłączyć się do planów Bożych, bezinteresownie dawać pełnymi garściami tym, którzy są w potrzebie...

Ci, którzy czasem pytają czy zbawienie jest zarezerwowane dla elity, znajdują tu odpowiedź:

- Jezus nie zwraca uwagi na tytuły ani na to, kto jakiego jest wyznania, co znaczy, że nie-chrześcijanie także mogą odziedziczyć Królestwo i być nazwani „błogosławionymi Ojca“.